

ve svém rozhodnutí dovozuje, že Alois K. jako zednický mistr mohl vzhledem k ustanovení § 1 zákona č. 49/1927 Sb. zaměstnávatí zúč. stranu jako pomocníka při výrobě cementového zboží, tím ale nikterak nedává odpověď na námitku společenstva, že jako učně zaměstnávatí jej nemohl. Rovněž nedal odpovědi na námitku, že vysvědčení vydané Aloisem K. neodpovídá pravdě, ježto František N. nebyl zaměstnán výrobou cementového zboží, nýbrž byl u jmenovaného zaměstnán jako zedník. Tento nedostatek řádného odůvodnění činí první důvod podstatně vadným. Vadným je však i důvod druhý, neboť žal. úřad neuvádí, proč jde o případ hodný zvláštního zřetele, aby společenstvo vědělo, ve kterých okolnostech spatřuje žal. úřad výjimečnost případu, o nějž jde, a mohlo se proti nim brániti v tom rámci, jak svrchu uvedeno. — — —

Č. 12.727.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení před nss: Výnos gen. fin. ředitelství v Bratislavě, který s pohrůzkou disciplinárního zakročení podle § 14 odst. 2 zákona č. 204/1932 Sb. ukládá státnímu úředníku v. v., aby se vzdal výkonu advokátní praxe, není rozhodnutím ve smyslu § 2 zákona o ss.

(Nález z 16. ledna 1937 č. 2069/35-4.)

Věc: Dr. Štěpán M. v Prešově proti výnosu gen. fin. ředitelství v Bratislavě z 5. února 1935 o porušení předpisu § 14 odst. 1 zákona č. 204/1932 Sb.

Výrok: Stížnost se odmítá pro nepřípustnost.

Důvody: Presidium gen. fin. ředitelství pro Slovensko výnosem z 5. února 1935 vyzvalo st-le, vrch. fin. radu v. v., se zřetelem k tomu, že je zapsán v seznamu členů advokátní komory v Turč. Sv. Martině jako advokát v Prešově, aby obratem oznámil, kterým úřadem bylo mu dáno povolení k provozování advokátní praxe, a poněvadž na vykonávání této činnosti se vztahuje ustanovení odst. 1 § 14 zákona č. 204/1932 Sb., uložilo mu zároveň, aby ihned zanechal této činnosti a do 14 dní předložil doklad o tom, že byl ze seznamu advokátů vymazán. V případě neuposlechnuti tohoto rozkazu bylo by proti st-li nutno zakročiti disciplinárně použitím ustanovení odst. 2 výše cit. paragrafu.

Maje rozhodovati o stížnosti podané na toto rozhodnutí, zkoumal nss na prvním místě předpoklady své vlastní příslušnosti (§ 4 zákona o ss), zejména také otázku, je-li nař. rozhodnutí gen. fin. ředitelství rozhodnutím neb opatřením správního úřadu ve smyslu § 2 zákona o ss, které by bylo způsobilé zasáhnouti do subjektivních práv st-lových. Po této stránce uvážil nss toto:

Nař. výnos gen. fin. ředitelství se opírá o předpis § 14 odst. 1 zákona z 28. prosince 1932 č. 204 Sb., podle něhož státní zaměstnanec ve výslužbě nesmí vykonávati s úmyslem výdělečným činnost po případě provozovati podnik nebo se zúčastniti na podnicích nebo činnostech po

případě býti v podnicích zaměstnán, bylo-li by to proti zájmům státu nebo na újmu vážnosti stavu, zejména mohl-li by při této činnosti využívat svého dřívějšího úředního postavení. Podle odst. 2 cit. ustanovení trestá se přestoupení zákazu uvedeného v odst. 1 disciplinárně, při čemž lze uložit i trest částečného neb úplného odnětí odpočivných nároků, a to i kdyby tento trest podle jiných platných ustanovení nemohl býti uložen. Z toho plyne, že ustanovení § 14 cit. zákona má povahu disciplinárně-trestní a že proto přestoupení zákazu uvedeného v odst. 1 tohoto předpisu může stíhati příslušná disciplinární komise, jíž jedině přísluší rozhodovati s účinkem právní moci schopným a jejíž rozhodnutí ve shora uvedené věci je způsobilé zasáhnouti do subjektivních práv státního zaměstnance ve výslužbě, o němž mluví ustanovení § 14. Ale pak sluší na nař. výnos žal. úřadu, který s pohružkou disciplinárního zakročení ukládá st-li, aby se vzdal výkonu advokátní praxe, pohlížeti jen jako na pouhou výzvu, která sama o sobě nemůže jeviti žádných právních účinků ve věci, o níž jedná ustanovení § 14 cit. zákona, a která nebyla proto způsobilou zasáhnouti nějak rušivě v subjektivní práva st-lova.

Č. 12.728.

Živnostenské právo: * Majitel obchodu se smíšeným zbožím nebo zbožím materiálním není oprávněn přijímati zakázky na zhotovování amatérských fotografií.

(Nález z 16. ledna 1937 č. 3536/35-3.)

V ě c: Společenstva fotografů pro obvod obch. a živn. komory v Olomouci, v Plzni, v Praze a v Hradci Králové (adv. Dr. Jan Procházka z Prahy) proti rozh. min. obchodu z 12. března 1935, 6. června 1935, 17. května 1935, 3. září 1935 (za zúč. Karla W. v Plzni adv. Dr. Viktor Klen z Prahy a za zúč. Karla H. ve Velešlavíně adv. Dr. Vlastimil Vávra z Prahy) o rozsahu živnostenského oprávnění.

V ý r o k: Naříkaná rozhodnutí se zrušují pro nezákonnost, pokud jimi bylo vysloveno, že Oskar H., Karel W., František B. a Karel H. jsou oprávněni přijímati zakázky na fotografie a zvětšeniny jich.

D ů v o d y: I. Výměrem z 6. listopadu 1934 rozhodl zem. úřad v Brně na základě ustanovení 2. odst. § 36 živn. řádu, že Oskar H. z Olomouce jako majitel živnostenského oprávnění znějícího na »obchod se smíšeným zbožím, obchod s drogami a chemikáliemi v drobném i velkém« překročil rozsah svého živnostenského oprávnění tím, že prováděl vyvolávání, kopírování amatérských snímků, pokud se týče převzal zakázky na tyto úkony.

II. Výměrem z 26. března 1935 zem. úřad v Praze rozhodl na základě § 36 odst. 2 živn. řádu, že Karel W. v Plzni není na základě živnostenského listu znějícího na obchod se smíšeným zbožím a předměty fotografickými a na podkladě koncese drogistické oprávněn k vy-